

Ursuleți pereche

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- La miezul nopții m-am visat, pe-o stradă,
Părea că-i a "Cetății", din Sibiu,
Un ursuleț ascuns sub o arcadă
Ce mormăia în pumni șoptind: nu știu

Nici drumul care duce spre pădure
(Acolo-i luna, mângâie poiana
Și tufele cu zmeură și mure),
Dar nici străduța către Liliana

Că m-aș opri o noapte în cetate
Să-mi cânte ea poeme la ureche
Ce-alină sufletele-abandonate,
Iar uneori și ursuleți pereche.

- Te-alinți zâmbind, dar faguri plini revărsă
Pe strada mea dulceța unei ore,
Idila noastră face cale-ntoarsă
Prin frunze moi de timp, multicolore.

Doi ursuleți au împărțit poiana
Cu flori de câmp ce-și ridicau căpșorul
Să îi privească: "spune-mi, Liliana,
Pe cine-aștepți? De unde vine dorul?"

M-ai întrebat, atunci... Și-acum răsună
În mintea mea-ntrebările acestea,
Din burgul alb îți spune noapte bună
Un ursuleț ce-a inventat povestea.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif